

לא א פירי מילתא
במחלוקתא דרבי אבהו
בבבא ז

דעא פירי

לב ב ג מיי פירי מילתא
גליס מילתא :

ל ד ה ו מיי פירי מילתא
קומחא פירי מילתא :

ז ח ט י מיי פירי מילתא
מילתא פירי מילתא :

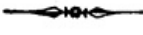
יא יב יג יד טו מיי פירי מילתא
גליס מילתא :

אמר רבי אבהו מדי בקפידא תליא מילתא . דכיון דלא עבר
בראשונה נהכטל כבד וכי עבר נמי בשניה לא עמא הכבד
בניחא לחץ לפי שנהכטל במי הכטוסה וליה אבהו חקקה
אחרי נקט במחיתין קרי זה לבע אפילו דם (גדה) והוי טהור אף
למפרע דכיון דלא עבר אונגלי מילתא
למפרע שנהכטל כבד אלא והוי
בקפידא תליא מילתא וי"ל דלא אונגלי
מילתא למפרע שלא היה ראוי לעבור
מחלוקתא ע"י שלא עבר טהה שהרי כל
עשה הוא מחייב יותר ויותר
ומתקרא שמה היה ראוי לעבור אף
נמי היה כבוד כדק לקט דמטמא
טומאה בלושה לקי אלמדיך למר
ה"ל לבע : **אמר** בקפידא תליא
מילתא . וה"ל אם כן מה טרד
בהעברת סמיים כיון ומכטל בלבו
כני וי"ל דכטלה דעוה אלל כל אדם
אם יבטל בלא עשה סמיים :

הנה למחמיה דרבנן . מיה כיון
דגניטת לבע כהם מגופה
לא מקלין אף לא משום דאיכא
למחלי בלבם (ב) כדפירש במהמיתין
ולא דמי לרס חכוסה דלקמן ומקלין
משום דהוי מדרבנן אף נמי כד
לכר אפילו למפרע נקט קרי זה
לבע אף שמה מחלוקתא שלא נחייב
כל כך היה יסול ללאח : **רבי** מיי
מנא ליה . וה"ל אם כן לפולס לא
יניכד תוכחא מבריתא דמתני ב' ר'
מיי ובי רבי אשעיף וי"ל דכטלה
אף לא למיר כדלמר אילפא בהענית
(דף כה) . ובכחכות (דף פה) כל
דלמר מילתא דבי ר' מיי ור' אשעיף
ולא פשיטא ליה ממחתי ט' ודך הוי
פשיטא ליה לר"ל דלא רמיזא במהמיתין
ועד דכברא הוי מדרבנן מהמיתין
כהם ולא דם גדה שמו מיה דרס
גדה והוי לא מלי כנטל וליה ליה
מילוק בין להבא בין למפרע :
אמר מחכבסת ויולא ממנה רביעית
דס . פירש"י בהגול (ב"ק קא)
שיתג מים במה והם כשיחטט
לחץ ומלח רביעית יותר א"כ והוי
יהי ט רביעית דם וקסה דאפילו לא

מדי בקפידא תליא מילתא . כממיה . כיון דטהרות שניעמיס טהורות
אלמא לאו דם הוי אחרות משום קפידא אמאי טמאח : דם הברי
דאי . כגון מה שקמה כקדין דם אף על גב דודאי דם הוא : מעביד
עליו ד סממנין ומבטלו . ואפילו לא עבר אף הוי טהור והוי
הואיל והין אדם מקפיד עליו אחר
העברת המנין מלמא לה חוסא :
חרסיך . כגון עביט של מי רגלים של
זו ועל זנה : שסוין משקה לצאת .
לומר דך משקה ללאח ע"י ליטון
הארס וכיון שהיו רסין אלו כהנור
בשעת היסקו יולא מתקין ועממא
טמא מאחירו : לא שני . אף דקמי
הוסק אין לא הוסק לא דל זמן שהן
נגלעין כמרסין אין מטמאין את אחר
הטמא אלא משקין קלין שאין אב
הטומאה כגון דממט עיט דרס
מגפמו או מי רגלים דטמא ממ או
טמא שרף דאפילו כהוסק ויולא והוי
הן ממט בצלוי הפטר לא טמאח
אלא מדרבנן דלחן משקה מטמא
כלי מח משקה אב הטומאה : אבל
משקין חמורין . כגון מי רגלים של
זו ועל זנה שרינה נהן הכטוב
מעייטת לטמא אדם וכלים : טמא .
הטמא אפילו לא הוסק מין דיטלין
ללאח ע"י היסק לאו טמאח בלושה
הוי ומטמאה : אי לא לא . דהוי
ליה טומאה בלושה כמרסין וטומאה
בלושה לא מטמא כדלמר כבהמה
המקשה (פולין עב) : טהורחיו טהורות .
אף אמרת כגלמא בלושה משום יכול
ללאח אלא ע"י הדחק טהור האיש
הכי מלין לקולא ואמרין לבע הוי
וטהור משום דלי נמי דם הוי כיון
דנבע כל כך דלחן הסממנין יטלין
להעבירו ואף על פי שיכול ללאח על ידי
לפון טהור אלא לדיך דלמרת האילן
יכולין ללאח על ידי היסק כי לא
יולא נמי מטמא הכה היכי מלין
לקולא ללכול תרומה מליה דללמא
דס הוא : אמר ליה הגה לכתמים .
דעיקר מחילת גורמן אינה אלא
מדרבנן הילכך מקלין דמדאורייתא
עד שמהא כבשריה : מעביד עליו

כלי פירי (מ"ט) והם
אפס וי"ל מדין שכתבם
כלל מדין שפולין וטלו
לאורי הכתוב וכו' . ועל
פוס' כריכות קוד' דרס
מדי

הגרות הב"ח

(ב) תרי"ח סמ"ו
(ג) כדפירש :
(ד) ר"ה ואל לא וכו'
ולא סה טו רפשיט :

ב"ק קא : אטולט פירי מ"ד
ט"ז

אטולט פירי מ"ד

(סג מ"ב)

ג' רש"י א"ר עמ"ל
היבא דרין תכל לצאת
ר"ה פירי יבא וכו'
הא נגמרות אפס

מוסף רש"י

רביעית דם .
מקמחא כהאל דכתיב
על כל נפשות מת
לעל ועל דם הוא
הכנס . וקיס להו
לכרין דרביעיית דם
לחן שבעה בביית .
כרסן הבית טמא .
מקל טומאה דקרקע
הוי (ב"ק עב) .
בבליים דרביעיקרא .
דהו צבית קודם
שנבלה שיהיה ענין
והאלהי היות ענין
ועל הכלים ועממא
למרת שבעה (סג) .
ויבא ממנה רביעית
דס . שמה יטת מים
גמדה ימלח רביעית
יומר שכתבתי נבלה
זו יותר מרביעית
והכתיב הכות לביט
היות עמא . ואם לאו
טהורה . היות של
הסאה על רביעית שכתב
אין בהגול ככסות .
אבל הכות טמא
שחילת עיניה דרביעית
מחלוקתא עממא (סג) .
מקולי רביעיות . על
שן קן כגון דם כסות
שאינו מטמא דלמא
אלא מדרבנן (סג) . דל
מבוסה . היות שיהא
חמור רביעית דם כיון
ועממא . ספק כולה
מדי ספק כולה נחמו
(סג) .

כר' . והא הכה דודאי דם הוי טמא כיון דהוי טמא כיון
ואפ"י שיכול ללאח ע"י לפון : אמר לו זו אינה משנה . ומשכסת
הוי האילן ורבי לא שנה במשמתי שקידר את המשנה : ר' חייא .
תלמידו מנין לו : רביעית דם . של מה מטמא כהאל : הבית
טמא . כלי היות טמאין כהאל : בבליים דמעיקרא . שהיו שם
קודם שנבלה שטמאים שנטמאו כהאל : והא בבליים דלבסוף . שכלו
ביטת לאחר שנבלה הדים כקרקע טהורים דפו לאו מטמא : ואם
לאו טהורה . ופירש"י דרביעית שלמה נבלעם זו . אלמא ע"י שאינו
יכול ללאח להדיא אלא ע"י הדחק כי הכה דע"י לפון נפקא כולה
וקמי טהורה : דם חבורה . הוי רביעית דמקלין זה לא כהאל
ממש מן המה אלא דרביעית דם חבורה שהיא ספק ואפ"י לא
נבלעה אין לה טומאה והדיה כדמתי כפי' במתא (לקמן דף עב) . אחרו
דס חבורה הרוז שילא ממנו רביעית דם כחיו ועממו ספק ילא רובו
ממים ספק ילא רובו לאחר מימה וטמא : כיון דיכול לצאת
כר' . והין מרסין אפ"י דלא קפיד צוה להוליא לא מה שנחוק
טמאין כל זמן שלא ילא האילן ויכול ללאח על ידי היסק :

אם
הוא הכה דודאי דם הוי טמא כיון דהוי טמא כיון
ואפ"י שיכול ללאח ע"י לפון : אמר לו זו אינה משנה . ומשכסת
הוי האילן ורבי לא שנה במשמתי שקידר את המשנה : ר' חייא .
תלמידו מנין לו : רביעית דם . של מה מטמא כהאל : הבית
טמא . כלי היות טמאין כהאל : בבליים דמעיקרא . שהיו שם
קודם שנבלה שטמאים שנטמאו כהאל : והא בבליים דלבסוף . שכלו
ביטת לאחר שנבלה הדים כקרקע טהורים דפו לאו מטמא : ואם
לאו טהורה . ופירש"י דרביעית שלמה נבלעם זו . אלמא ע"י שאינו
יכול ללאח להדיא אלא ע"י הדחק כי הכה דע"י לפון נפקא כולה
וקמי טהורה : דם חבורה . הוי רביעית דמקלין זה לא כהאל
ממש מן המה אלא דרביעית דם חבורה שהיא ספק ואפ"י לא
נבלעה אין לה טומאה והדיה כדמתי כפי' במתא (לקמן דף עב) . אחרו
דס חבורה הרוז שילא ממנו רביעית דם כחיו ועממו ספק ילא רובו
ממים ספק ילא רובו לאחר מימה וטמא : כיון דיכול לצאת
כר' . והין מרסין אפ"י דלא קפיד צוה להוליא לא מה שנחוק
טמאין כל זמן שלא ילא האילן ויכול ללאח על ידי היסק :

ימלח רביעית יותר מ"מ יסול להות עשה ט רביעית שהרי הכסות
בלושה גם מן המים וגם מן הדם שאין הכל יסול ללאח ונראה כדמתיא
בהוספתא דהלכות (פ"ד) רביעית דם שבלע ככסות כיד משערין אורו
מביא מים במדה ומכסה ומביא מים אחרים וטמן כחוט רביעית
דס והם היה מה מרחיקין טמאה שאם כן גם מן הגבד ילא רביעית
דס שהרי גם מן המים ומן הדם נשאר כבד ולא יהיה מרחיקה שיה
לא היה ט רביעית דם מחלוקת ואלא תלמר ומה לריך מדה
למים הראשונים לא היה לריך אלא שיקן מים במדה שילא מן הגבד
פחות רביעית ויקן רביעית דם לחוט והם יקוה מרחיקין טמא ו"כ
שלא הזכיר מדה ראשונה אלא לתת מן השניה כמדה הלא על
כרחק איש לריך מן השניים כשיטור שבלעה ככות מן הראשונים
ויש לומר דמקום הכי נקט מדה בראשונה שאם ימלח רביעית יותר
א"ל לחזור ולסרחה ולהביא מים שניים כדפירש"י : **אמר** לאו טהור .
אפ"י דכל רביעית נבלע כבד וא"ל משעה שפול עליה יחד נטמא
הכסות וי"ל דמיידי דקודם שפול רביעית נבלע ככסות מן שאינו
יכול ללאח ע"י סהם ככוס והכטל כבד ולא היה (ב) רביעית
עלם משום : **מקור** רביעיות שט כאן . הימה דבהגול קמא
(ב"ק דף קא) . פירי' תנא כד שבלעו בקליפי ערלה ילק אלמא חוסא מילתא
רביעיות שט כאן והא דך שטיח לא הוי אלא לר"ל א"כ תקשה לר' יוחנן וי"ל דלר' יוחנן לא קשה מדי
וכיון דלמי יסול ללאח אלא ע"י הדחק כפול דטומאה בלושה לא מטמא אכל גבי ערלה ניחא ליה
לר"ל וה"ל אפילו לפי דברין שהיה טומאה טהורה וי"ל שכלל אלא ע"י הדחק כהואיל לא יסול ללאח
פירוק כל הבלוע שאינו יסול ללאח על ידי סהם ככסות טהורה וי"ל שכלל אלא ע"י הדחק כהואיל לא יסול ללאח
הך כדל הבלוע שיהי לך דלפיל דרס ככסות טהורה וי"ל שכלל אלא ע"י הדחק כהואיל לא יסול ללאח
בגשין ואדרבה קפידא לרס לקיש ויש לומר דהך דכל הבלוע שמעט שאינו יסול ללאח כלל דהתמא קמי
ד"ה"פ

